

niet haten, die U haten," zegt de Psalmist; en „die Sion haten, zullen verstrooid worden," zegt de Zaligmaker. Zij geven er niet om al worden zij nog zoo weinig geacht, als de Heere maar verheerlijkt wordt, en alzoo is ook de Heere bezorgd, voor de eere van Zijn volk. „Die Mij eeren, zal Ik eeren, maar die Mij versmaden, zullen licht geacht worden."

Zoo gaat het echter niet met den huichelaar. Hij geeft geen acht op de eere Gods, want zijn oogmerk is alleen, om zichzelf in de oogen der menschen te verhoogen. Zij, die veel met hem ophebben, hem bewonderen en met verwondering naar het onzeker geluid van zijne bazuin luisteren, hoewel zij slecht van leven en ledig van harte zijn, zijn zijne beste vrienden. Allen echter die verlicht zijn, om zijne verleiding in te zien, zijn de grootste vijanden die hij heeft. Hij wil tot de verstandigen niet gaan, net zoo min als hij zich tot diegenen die hem vermanen, begeven wil. Hij haat het licht, en daarin bestaat zijn oordeel.

Nog meer. Christus 'en Zijne gemeente, zijn niet alleen vereenigd door den band des verbonds, en door wederkeerige genegenheden, maar zij zijn ook van één oordeel. Wat Hij openbaart, stemmen zij toe; voor hetgeen Hij zegt, hebben zij eerbied; wat Hij toepast, omhelzen zij; wat Hij tot hen spreekt, wordt door den Geest verzegeld, en zij schrijven met hunne hand en getuigen door Zijne verzegeling dat God waarachtig is. Het zegel is hun eene bevestigende verzekering en dat ook zij daar het zegel opzetten, is hunne ware belijdenis van hetgeen zij gevoelen, en waarin zij zich verblijden. Dit geloof geeft den Heere, heerlijkheid, en alzoo te gelooven is der heiligen heerlijkheid en wijsheid. Te gelooven boven hetgeen geschreven is, is duivelsche of helsche wijsheid. De waarheid niet te gelooven of tegen te spreken, is God tot

een leugenaar te maken, en de oneindige wijsheid van onwetendheid te beschuldigen, en Hem met den duivel op ééne lijn te zetten. Niets kan goddelooser en verdoemelijker zijn. De vreeze Gods weerhoudt de heiligen van deze gevaarlijke paden. Wat zij door goddelijk licht gezien hebben, daarvan getuigen zij ; wat zij van Hem hebben gehoord, prediken zij op de daken ; van hetgeen zij gevoeld hebben, spreken zij ; en wat hen niet is ontdekt, daarop wachten zij en bidden er om. In hetgeen hun niet is geopenbaard, durven zij niet in te treden, en wat hun niet is ontdekt, daarover willen zij niet beslissen, opdat de Satan geen voordeel op hen behalen zou en hun dierbare Heere niet zoude onteerd worden. Al wat een ketter uit den mond van een kind Gods weet uit te halen, wordt door hem in het eenzame rijpelijk overwogen, en hij verheugt er zich over, als hij een recht antwoord mag gegeven hebben.

o, Gelukkige ziel, die met zijnen dierharen Verlosser zoo verenigd is, en zoo ootmoediglijk met Hem wandelt. De Heere leidt hem door Zijnen gezegenden Geest. Hij is zijn oog en zijn onfeilbare raadgever, terwijl het geloof op Zijne bewegingen en handelingen acht geeft en in Zijne voetstappen treedt.

Hij legt Zijne vreeze in hunne harten, en de geloovige wandelt als in Zijne onmiddellijke tegenwoordigheid, voor Hem in liefde. Hij beschouwt zichzelf als onder het opzicht van Zijnen eeuwigen vriend, die al zijne gangen gadeslaat. Hij voelt in zijn eigen hart een onpartijdige rechtbank opgericht, voor dewelke hij zichzelf bij iedere misstap daagt, en zichzelf schuldig en strafbaar houdt, tot dat hij door Gods Geest en zijne eigene conscientie wordt vrijgesproken, en verwijd wordt door de toepassing der vergevende liefde en de ziel-vxootmoedigen, vriendelijken aanblik van Zijnen Zaligmaker en Rechter.

De Heere roept dagelijksch zijn naam voor hem uit, en laat al zijne goedheid voorbij zijn aangezicht gaan, terwijl de geloovige achteraan komt, en Zijne wonderbare wegen opmerkt, acht geeft op de werken Zijner handen, op de leidingen Zijner voorzienigheid, op de mededeelingen Zijner genade, en de inwendige bewegingen Zijnes Geestes. „Wie is wijs? die neme deze dingen waar en dat ze verstandiglijk letten op de goedertierenheden des Heeren.”

Het oog des geloofs bespiedt de enge weg en schuwt door de inwendige leiding des Geestes, de steenen des aanstoots, en de wegen der dwaling waarin duizenden struikelen en vallen. Het ziet de schoonste overeenstemming in de Schriften der waarheid, een zoete overeenkomst in de eigenschappen Gods, en in het heerlijk werk van ieder persoon in de Godheid, in het bijzonder. Een hemelsch licht, ontdekt de oude voetstappen der schapen, en zijn weg wordt als een schijnend licht, voortgaande en lichtende, tot den vollen dag toe.

Terwijl hij nederig door het geloof wandelt, vindt hij zich gevoelig ondersteund, door een geest der vrijmoedigheid; de alomtegenwoordigheid van zijnen gezegenden Heere, omringt hem als een schild, hetwelk zijne ziel boven de kluisters der wettische slavernij verheft, en zijn gemoed van de duistere gewesten der schaduw des doods en van de beangstigende overdenkingen der vreeze, bevrijdt. „Hij woont in de hoogte, zijne schuilplaats zal in de sterkte der steenrots zijn, zijn brood wordt hem gegeven, zijne wateren zijn gewis. Uwe oogen zullen den koning in zijne schoonheid zien, en het land dat zeer verre is.”

De dierbare Heere, daalt dikwijls af om zulke nederige zielen Zijne liefdebezoeken te brengen. somtijds ontmoet Hij hen in hunne gedachten en spreekt tot hunne harten. Dan weêr, ontmoet Hij hen in

Zijn woord, en doet hen al wat Hij zegt, gevoelen. Nu eens, ontmoet Hij hen in hunne wettige roeping en stort Zijnen zegen over het werk hunner handen uit; terwijl Hij hen ook wel ontmoet in hunne moeilijkheden, en hunne kromme dingen recht maakt; Hij ontmoet hen in het huis des gebeds, en geeft hen somtijds eene bestraffing, of ook wel eene belofte. Alzoo is de Almachtige met hen, en Zijn opzicht, bewaart hunnen geest. „Ik heb u gedragen, zegt de Heere, van den buik af, van de baarmoeder aan, en tot in uwen ouderdom zal Ik dezelfde zijn, ja, tot de grijzigheid toe, zal Ik u dragen.”

Christelijke lezer, houdt vast aan uwen God, en verfoei de paden van den verwoester. Sta. niet op den weg der zondaren, en vermeng u niet met degenen; die naar verandering staan. Een ketelachtig oor, verlangt naar wat nieuws, maar een besneden oor geeft geen acht op eene nietswaardige tong en het door den Heere gezalfde hart wil niets met verschillende en vreemde leeringen te doen hebben. „Mijn zoon, luister niet naar de leeringen, die u van de woorden en de wegen der waarheid doen afdwalen” „De gestolen wateren zijn zoet,” voor een hoogmoedige maag, en „het verborgen brood is liefelijk” voor het gehemelte van hen, die het slangenfenijn onder hunne lippen dragen; maar in den dag der verzoeking zal hun mond met zandsteenkens vervuld worden.

Toen Mr. Loud bij mij was, beschuldigde ik hem dat hij eenige boeken geschreven had om uit te geven, met het voornemen om daardoor zijne ketterijen algemeen bekend te maken, tot aanstoot van sommige zwakken in het geloof. Dit alles ontkende hij, echter. Maar nu is mij gezegd, dat hij van plan is ze uit te geven, al zou hij er zijne kleederen onder verpanden. Dat bewijst dat hij van een leugen, niet

ban^o is. Evenwel, ik moet hem laten, waar God hem laat – overgegeven aan zijn eigen verdorven wil en de hardheid van zijn eigen hart. De eenige dienst die hij doen kan, is dat hij als een wan gebruikt wordt, om wat kaf van den dorschvloer af te blazen, en daar zijn wij niet bedroefd over. Hij zal slechts een getuigenis tegen zijne eigene ziel overlaten, en de Rechter der gansche aarde, die de wijzen in hunne arglastigheid vangt, zal hem uit zijn eigen mond oordeelen, maar Gods uitverkorenen zal hij nooit ten volle bedriegen. Valsche leerstellingen, die de verborgenheid der ongerechtigheid genoemd worden, hebben slechts bij degenen die voor eeuwig omkomen, eene, in dat opzicht, goede uitwerking. Geen ééne ziel, dan zij „die tot ditzelve oordeel opgeschreven zijn,” zullen de leugen omhelzen, vasthouden en daarmee in hunne rechterhand, ten grave dalen. Daarom zou ik hem ook willen aanraden om zijne stelling zoo vast, en zoo zeker mogelijk zamen te stellen en te verdedigen, want anders is het tien tegen één, of de Koning van Sion, die Juda geleerd heeft den boog te handelen, zal mij van eenige pijlen voorzien uit Zijn pijlkoker, die zich door alle tesaamvoegselen van zijn harnas, eenen weg zullen banen. „Die de leugen lief heeft en doet,” moet een goed geheugen hebben, want iedere leugen moet goed worden ingewonden en vernist, of anders zal de waarheid die spoedig ontdekken. Mr. Loud, moet goed oppassen, dat hij het woord „Zone des menschen,” nooit op Christus toepast, want de Godheid van Christus is door schepping, de Vader van alle menschen. „Alle dingen zijn door Hem gemaakt.” De Vader aller schepselen, kan de nakomeling van het schepsel niet zijn. Noch, de godheid in het afgetrokkene beschouwd, noch de vleesch geworden godheid, is de Zoon des menschen, of de Zone Davids, maar alleen Davids

Heere. Zoo ook kan de godheid, in vleesch en bloed veranderd, volgens de leer van Loud, nooit de vrucht van Davids lendenen zijn, omdat volgens zijn stelling, de Godheid in de baarmoeder der maagd, in vleesch veranderde, en niet meer van hare natuur aannam, dan zijn zakdoek. Volgens deze uitlegging, was het zaad nooit in Davids lendenen, en kon daarom nooit een vrucht zijn, die uit zijn lichaam voortkwam, want dan was er niets van zijn lichaam of van zijne lendenen bij. En wat wordt er van den eed Gods, door die leerstelling ? Ps. 132 : II. „De Heere heeft David de waarheid gezevoren, waarvan Hij niet wijken zal, zeggende : Van de vrucht uwes buiks zal Ik op uwen troon zetten.” Eens was de menschenlijke natuur van Christus in de lendenen van Adam, en in de lendenen van Eva en in de lendenen van twee en veertig vaders van Abraham tot op Maria; want deze alle, waren, naar Zijne menschenlijke natuur, Zijne voorvaders en Zijne vaders, uit welke Hij, naar net vleesch is voortgekomen. Nu evenwel, moeten deze vaders, die zulk eene gunst ‘genoten, om de voorvaders van zulk een wondervol en wonderbaar geslacht te zijn, ten opzichte van den omgang, wijken, voor het talloos nageslacht van hunnen Zoon, van wiens kinderen in het Nieuwe Testament meer gesproken wordt, dan van de vaders, in het Oude, zooals geschreven is : „In plaats van uwe vaders, zullen uwe zonen zijn, Gij zult ze tot vorsten zetten over de gansche aarde. Ik zal uwes naams doen gedenken, van elken geslachte tot geslachte; daarom zullen u de volken loven, eeuwiglijk en altoos.” Ps. 45 : 17-18.

Lezer, vaarwel. Vrede en waarheid zij met u. Moge de Heilige Geest, onzen leeraar, leidsman en vertrooster, op onze pelgrimsreize, dit getuigenis tot wel zijn uwer ziele, zegenen. Ik geloof dat het een

waar getuigenis is, dat niet gemakkelijk zal worden tegengesproken, en nooit door aanhalingen uit Gods woord, zal worden omvergeworpen. „Eere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde, in de menschen een welbehagen.” Amen, ja amen.

W. Huntington. S. S.

AAN MIJNHEER HUNTINGTON.

Zondag 5 Januari 1794.

Broeder in den Heere!

Ik dank God, voor de genade U gegeven, die U bekwaam heeft gemaakt, om eenigermate, een sterke verdediging van de waarheid, te doen, overeenkomstig de mate des geloofs in het woord der waarheid vervat.

Dezen morgen was ik zeer verblijd op het zien van Uwe standvastigheid en orde, in uwe verhandeling. Ik volgde nauwlettend uwe voetstappen, en ik zag dat zij naar boven gericht waren. Ik kan mij niet herinneren iets gevaarlijks of tegenstrijdigs daarin gevonden te hebben. Gij hebt eene goede beschrijving gegeven van de landschappen die ik doorgetrokken ben, in overeenstemming met hetgeen ik daar in ondervonden heb.

Laatst hoorde ik U op Dinsdagavond in Monkwelstreet (straat). Gij scheent toen met groote verwijding des harten bevoorrecht te zijn en ook groote ruimte des geestes te hebben. Maar met ééne zaak die gij toen voortbracht, was ik het niet eens, namelijk dat ROEDE en SCEPTER in de Schrift hetzelfde beteekenen. Dat dit waar is, kan niemand aan el-

kander krijgen, al blaast hij de kolen nog zoo heet, en al slaat hij nog zoo lang op het aambeeld. Want vóór dat ik onder den band des verbonds gebracht werd, was ik onder de roede doorgegaan. De roede is voor den rug der zotten, terwijl zij die niet met eene aanraking van den Scepter verwaardigd worden, de roede aan stukken zullen willen breken, omdat zij niet wijs en verstandig gemaakt zijn. En, omdat zij den Zoon niet gekust hebben, komen zij om door de wrake Gods, en mogen in eeuwigheid den Scepter Zijnes koninkrijks niet meer aanraken, terwijl de roede zwaar op Zijne vijanden blijft rusten. Geloofd zij de Heere voor Zijne genade, die blijft tot in eeuwigheid.

De Uwe, om der waarheidswille

Joh Walker.

Great-Arthur street, Goswell-street.

AAN JOHN WALKER.

Waarde Heer !

Genade en waarheid zij met U, en met allen die onzen Heere Jezus Christus in oprechtheid en waarheid lief hebben. Ik heb uw schrijven ontvangen en hoop Gode eeuwig dankbaar te zijn voor de genade, dat Hij mij bekwaam heeft gemaakt te spreken naar het getuigenis des Geestes in de harten van eenige Zijner kinderen ; hetwelk gij, gedeeltelijk schijnt te erkennen. Gij zult wel toestemmen, dat de beste der menschen, hoeveel te meer dan de slechtsten, feilbare schepselen zijn, hoewel de Geest van God, een onfeilbare Geest is. De Psalmist, die verklaart dat hij wijzer was dan al zijne leermeesters, vraagt ootmoe-

di; : „Wie kan zijne afdwalingen verstaan? reinig mij, van mijne verborgene afdwalingen .” Het was in Gods licht, dat hij het licht zag, maar als de Heere Zijn licht introk, riep hij uit :„Ik ben een vreemdeling bij U, verberg Uwe geboden voor mij niet.” Het is gemakkelijker, mijnheer, om eene predikatie aan te hooren, dan er zelf een te doen, en men heeft het halve werk en verstand niet noodig, om er gebreken in te vinden, dan er toe vereischt wordt, om alles goed uit te drukken. Niemand, (veel minder de kinderen der wijsheid) maken een mensch schuldig om een woord, of liggen te wachten of zij niet iemand in de poort zouden kunnen doen struikelen. Menig hoorder, heeft een slecht gebruik gemaakt van ééne misslag in eene predikatie, daar hij zelve, had hij zich op den predikstoel bevonden, er wellicht honderd gedaan had. Wat mij aangaat, ik zoude veel liever voor honderd personen, die „waarlijk wijs zijn,” prediken, dan voor één, die denkt dat hij wijs is. Hoorders, zijn niet meer onfeilbaar dan predikanten, en dwalen waarschijnlijk meer in het vinden van gebreken, dan de dienaars des Heeren het in hunne prediking doen. Indien God een oog in het wonderbare lichaam plaatst, schijnt Hij er gewoonlijk zoo sterk in, dat hij allen die in den huize zijn, verlicht. Wat hij dan ziet, verklaart hij, terwijl er misschien velen in het huis zijn, die zeggen :Hij heeft ongelijk, omdat zij zelve geen gelijk hebben ; zij vinden gebreken in hetgeen zij niet verstaan, en dat, mijnheer, is met U het geval. De zaak waarin gij met mij niet kunt instemmen, is juist datgene, wat door de geheele Schriftuur duidelijk verklaard wordt, en datgene waarvan gij zegt, dat niemand het aan elkander kan krijgen, wordt door God zelve, te samen gevoegd, zonder eenig menschelijk soldeersel. Als gij onder de roede zijt doorgestaan en onder den band des ver-

bonds gebracht zijt, is het wel met U; maar dan veronderstel ik, dat het pas met U gebeurd is, en als het anders is, vrees ik dat gij al te dikwijls straatlooper gespeeld hebt, in plaat; van ootmoedig aan 's Heeren voeten neder te zitten, en Zijne woorden aan te nemen, want het is duidelijk dat nederigheid en wijsheid, al te zeer in uw schrijven gemist worden. Hoogmoed en onkunde zijn geen bewijzen van goddelijk onderwijs. Deze stoffen zijn ons door de verwoesting van den val, aangekomen, maar niet ontstaan uit het verbond der genade.

Een SCEPTER, mijnheer, in den letterlijken zin, is een korte staf of kleine roede, gedragen door de hand van een koninklijk heerscher, en die een teeken of zinnebeeld van koninklijke macht en heerschappij is, welke door den Koning der koningen, en den Heere der heeren, door wien de koningen regeeren, wordt uitgedeeld. Deze scepter wordt, door het volk, die hem als een heerscher over zich stellen, aan den koning ter hand gesteld.

Maar indien deze SCEPTER, die macht en dat gezag, geen andere bestemming had, dan dat hij alleen uit het paleis een nederigen bedelaar zou worden toegestoken, die om eene gunst verzoekt, dan zou hij alleen een scepter en getuige der genade en barmhartigheid zijn, in tegenstelling van een scepter der gerechtigheid. Spoedig zouden wij dan door dieven, kwaaddoeners en moordenaars overloopen en vernietigd worden, en niemand zou zijn leven zeker zijn. „Een koning die alleen genade is, is een onrechtvaardige koning.” Het gezag van een heerscher bestaat daarin dat hij de goede werken voorstaat en een schrik voor de goddeloozen is. Doet men goed, men heeft lof daarover te wachten, maar indien gij kwaad doet, zoo vreest. De overheid draagt het zwaard niet te vergeefs, want zij is Gods dienares,

een wreekster tot straffe dergenen die kwaad doen." Rom. 13 : 3-4. Zonder een scepter heeft de vorst geen gezag. Wat gij met het voorrecht van de aanraking des scepters bedoelt, versta ik niet, en gij kunt het mij niet uitleggen. De koningin Esther, raakte de SCEPTER van koning Ahasveros aan. Dat weet ik ; maar de scepter van Christus is geen hout, goud of ijzer; zij werd niet gemaakt door den draaier, de goudsmid of op het aambeeld van den smid, die in ijzer werkt ; want zij bestaat in niets minder dan Almachtige kracht, die met den vinger niet is aan te raken, maar in de ziel gevoeld wordt. Het is ook niet in onze macht om daarmede om te gaan, zij moet door den Heere zelve, in ons geopenbaard worden. Deze kracht wordt ook niet door onzen Koning en Middelaar, beperkt tot voorwerpen Zijner liefde, maar zij strekt zich uit tot alle Zijne vijanden. „Gij hebt Hem macht gegeven over alle vleesch,” om het te onderwerpen, en alle dingen dienstbaar te maken, aan uw eigen voornemen. En dit geschiedt om „allen die de Vader Hem gegeven heeft, het eeuwige leven te geven.” Deze macht bereikt allen – alle engelen in den hemel, alle duivels in de hel, alle heiligen te Sion en alle zondaars op aarde. Hij is het hoofd van alle overlieden en heeft de sleutelen der helle en des doods. Hij is in den hemel de koning der heerlijkheid, in Sion de koning der heiligen en de Koning der volkeren, zoowel als de Koning der koningen en de Heere der heeren.

Het is onder de roede dezer macht, dat de opstandeling, die gewillig gemaakt is op den dag Zijner heirkraft, doorgaat, terwijl Hij door dezelfde roede zijnesmonds, de aarde slaat, de goddeloozen verdelgt en den onderdrukker verbrijzelt.

Indien mijn vriendelijke onderwijzer, het woord van God onderzocht had, zou hij gezien hebben, dat God

meer dan eens, een roede, een scepter, noemt. „En hij had sterke roeden, tot scepteren der heerschers. Daartoe is een vuur uitgegaan, uit eene roede zijner ranken, dat zijne vrucht verteerd heeft, zoodat aan hem geen sterke roede is, tot eenen scepter om te heerschen. Dit is eene weeklage en is tot een weeklage geworden.” Ezech. 19 : 11-14. En wat er gezegd wordt van de roede van Christus sterkte, die uit Sion uitging, wordt ook gezegd van de roede, waardoor hij heerscht in het midden Zijner vijanden, en door welke roede, Hij zijn eigen volk gewillig maakt, zich aan Zijn bestuur te onderwerpen. Ps. 110 : 1, 2 en 3. Deze heerschende roede, wordt zijn scepter genoemd, en het is een rechte scepter, en een scepter der gerechtigheid, die wel past aan Hem die de gerechtigheid lief heeft en de goddeloosheid haat, en die den een beloonen en den ander verdoen zal. Dit alles is uit den Bijbel te leeren, maar als men in gezelschap van menschen over gebreken spreekt, heeft men da ir soms meer eere van, dan dat men in het eenzame de Schrift leest en om wijsheid bidt, want in het laatste geval heeft men slechts met God en zijn geweten te doen. Jonge lieden, of groene leerlingen, die de predikaties van oude arbeiders in den wijngaard weten te ontleden, worden dikwijls voor mannen in wijsheid, oordeel en begaafd met den geest des onderscheids aangezien. Het zijn dan mannen van diepe ondervinding en wonder groote genade. Zij worden dikwijls geprezen, en hun gezelschap wordt zeer gesticht. Dat alles is een feest van vette vol mergs, voor al degenen, die niet bedenken, dat alleen hoogmoed hier in het spel is. De scepter des Heeren alleen, maakt het evangelie tot een reuke des levens ten leven, of een reuke des doods ten doode. Zijn gezag beschikt beide over genade en oordeel, niet alleen in den tijd, maar ook om doo-

den en levenden ten laatste te oordeelen. Met deze roede slaat Hij de hoogmoedigen ter neder, en met dezelfde roede kastijdt Hij met billijkheid de zachtmoedigen der aarde. De roede, waaronder gij zegt, doorgestaan te zijn, en de roede op den rug der zotten, is dezelfde, beide in het engelsch (hollandsch) en in het hebreuwsch en beteekent niets minder, dan de scepter van een heerscher.

Hij, die met macht bekleed is, om een opstandeling te vernederen, en een wijze te beschermen, gebruikt hetzelfde gezag, als wanneer hij een dwaas tuchtigt. Welke landschappen gij zijt doorgekomen en welke ondervindingen gij daar 'hebt opgedaan, kan ik niet zeggen, maar als uw dagboek even onverstaanbaar is, als uwe aantekeningen over een scepter, zal niemand het ooit verstaan, en zult gij ook nooit in staat zijn, het te verklaren. Indien gij, zooals gij zegt, ONDER den band des verbonds gebracht zijt, dan moet ik u vragen, of gij ooit IN het verbond zij t opgenomen. Zij, die zoo ver gekomen zijn, dat zij als nederige zielen, nederliggen aan de voeten des Lams, en die zoo handelbaar en leerzaam gemaakt zijn, dat zij gaarne hun onderwijs uit den mond des Zaligmakers ontvangen, en door Hem geleid wenschen te worden, zijn rasch om te hooren, en traag tot spreken. Zij zijn meer genegen om de laagste, dan om de hoogste plaats in te nemen, en meer gezet op onderwijs voor zichzelf, dan dat zij anderen zouden willen leeren. God weet, dat niemand uit zichzelf tot den dienst des woords bekwaam is, en daarom belooft Hij dat zijn Geest in hen spreken zal. Wanneer nu dit het geval is, kan niet iedere nieuweling de predikatie veroordeelen. Wat gij scheidende waarheid noemt, „naar de mate des geloofs in het woord Gods vervat,” is ook geheel zonder zin of bedoeling. Uwe bevindingen in het landschap op-

gedaan, zijn weinig beter.. En wat gij praat van het, roede en scepter aan elkander soldeeren, door de kolen aan te blazen en op het aambeeld te slaan, is enkel onkunde, onzinnigheid, aanmatiging en boosheid. Want, hoewel de Almachtige verachting uitstort over den timmerman en den smid, die gewoon zijn op het aambeeld en met het soldeersel te werken, om een beeld of een god te maken, toch kan de almachtige kracht en het gezag van Christus niet gelijk gesteld, noch vergeleken worden met het werk van menschenhanden, door kunst en bedenking der menschen . te weeg gebracht. Wat mij aangaat, men heeft mij al zoo dikwijls met dergelijk onderwijs lastig gevallen, en ik heb van dergelijke soort van onderricht nog zoo weinig nut gehad; dat ik bijna in mijn hart zou wenschen, dat, indien men mij niet helpen kan, men, mij ook niet, in den weg loope. Als vriend, zoude ik dus mijn vriendelijke onder+zer wel willen aanraden, om te beginnen met de lastdragers van Nehemia, en zijn eigen vuil een weinig uit den weg te ruimen, Neh. 4 : 10. Ook zou ik hem raden, zijne kalk te leeren blusschen, en goed werk aan de mist-poort te maken, Neh. 3 : 13, voordat hij zijn truffel 'in den tempel te werk stelt. Of, met andere woorden, dat hij wacht tot dat zijn verstand meer verlicht is, dat zijn oordeel juister is geworden, het oude voorhangsel zijns harten, beter uit den weg geruimd en de stroom der waarheid reiner moge vloeien, voordat hij zich vermeet de arbeiders des Heeren, te onderwijzen of te beschaven. Het is niet waarschijnlijk dat hij den splinter die in mijn oog is er uit zou doen, daar ik twee balken in de zijne; zie.

Dit onderwijs, wordt door hem, die zijne ziel het goede toewenscht, aan zijnen onderwijzer toegezonden, door

W. Huntington .

Church-street (kerkstraat) Paddington.

AAN MR. HUNTINGTON.

Waarde Heer !

Ik hoop, dat gij de vrijheid die ik neem, om aan U te schrijven, mij niet kwalijk zult nemen, want ik gevoel mijzelf ten zeerste verplicht, den Heere voor zijne goedheid en barmhartigheid te danken, dat Hij mijne schreden naar de Voorzienigheids-kapel gericht heeft, waar ik onder uwen dienst, door Gods zegen, vele zoete stonden heb doorgebracht. Ja, vele twijfelingen en vreezen zijn weggenomen, en vele gedeelten van de leer der Schrift zijn voor mij opgeklaard, als, in de eerste plaats, de VERKIEZING, als een van de gewichtigste waarheden, die in den Bijbel voorkomen, tegen welke waarheid ik vroeger als een duivel gevochten heb, daar ik geheel voor de leer der algemeene verzoening was. Maar nu ben ik door genade overtuigd, dat, zoo wanneer ik geen deel noch lot in de personeele verzoening heb (die ik in nederigheid mag hopen en gelooven te bezitten) ik nooit zou kunnen verwachten gezaligd te worden ; want, zonder, door vrije genade, aandeel aan Christus te hebben, kan men noch voor den tijd, noch voor de eeuwigheid gelukkig zijn. Ten opzichte van Gods wet en hare eischen, heb ik jaren lang in een wettische weg gewerkt, maar te vergeefs. Zij toch vordert volmaakte gehoorzaamheid, zoowel uit- als inwendig. Daartoe kon ik echter nooit geraken, zoo min als ooit ééne levende ziel daartoe komen zal, want Christus Jezus is het einde der wet, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft. En tenzij het Hem naar zijne groote barmhartigheid behaagt, ons zijne vrije genade te bewijzen (o, kostelijk woord ! vrije genade, zonder geld en zonder prijs!) blijven wij ons stooten aan de donkere bergen en geraken

van kwaad tot erger. Vandaag heeft het den Heere behaagd mij, eene andere dwaling, waarin ik onderwezen was en die ik jaren lang geloofd heb, aan te wijzen, namelijk dat Christus, na Zijne kruisiging ter helle nederdaalde, of om te bewijzen dat Hij zijne vijanden overwonnen had, of om het evangelie te prediken aan de zielen die in de gevangenis waren, en die in Noach's tijd niet geloofden. Maar als ik nu de tekst recht versta, predikte de Geest tot hen, in en door Noach, toen zij, vóór het vergaan van de oude wereld, nog op de aarde waren. Verder, aangaande de vleeschwording van onzen gezegenden Heere en Zaligmaker. Ik ben er zeker van, dat ik er nooit zulk een duidelijk gezicht van had dan toen ik er uwe beschrijving van las, en de Heere paste het dezen dag aan mijn harte toe. Hoe Hij, -onze natuur in vereeniging met Zijne godheid aannam, en hoe heerlijk iedere zaak onder de oude bedeeing, de menschheid van Christus uitbeeldde, namelijk de tabernakel in de woestijn, en naderhand de tempel door Salomo gebouwd, 'en waarin de Heere woonde.

Ik wil het gaarne bekennen, dat ik van harte wenschte, dat die predikatie gedrukt mocht worden, ten goede van anderen zoowel als voor mij zelve, want- mijn geheugen is zeer kort ; maar hetgeen de Geest Gods in de binnenste deelen, der ziel inschrijft, kan nooit worden uitgewischt, al wilden ook al de duivels het doen, want Hij, die met ons is, is sterker dan hij, die in de wereld is. Geloofd zij Zijn naam ; Hij zegt dat Hij ons nooit begeven of verlaten zal, tot in alle eeuwigheid Amen.

Nu, waarde heer, ik verzoek u nogmaals, mij de vrijheid, die ik gebruikt heb, niet kwalijk te nemen. Verschoon mijne misvattingen, in aanmerking nemende, dat ik in twee-voudigen zin een vreemdeling ben, en indien gij mij een antwoordt waardig oor-

deelt, zal ik dat als een groote gunst achten. Maar zoo niet, dan hoop ik dat de Heerë mij in **staat** zal stellen, om dit geduldig te verdragen, en met christelijke kracht te ondergaan, want zonder Hem kan ik niets doen. Maar door Hem en Zijne genade, worden wij bekwaam gemaakt om alles te doen, wat Hij van ons eischt. Hoewel ik nu de minste Zijner zegeningen niet waardig ben, verwacht ik toch, om Zijnentwille, die mij lief gehad, en Zich zelve voor mij gegeven heeft, elke zegen die ik noodig heb. Hem zij, met den Vader en den Heiligen Geest, de eenige, zelf genoegzame Jehovah, alle eer en heerlijkheid tot in 'eeuwigheid en altoos.

Ik blijf, hoogachtend, de uwe, in het verbond des vredes

Fedde Fixsen.

Great St. Ann's street Westminster, 25 Dec. 1793.

AAN FEDDE FIXSEN.

Waarde Heer !

Ik heb uw vriendelijke brief ontvangen, en dank God, dat Hij zoo nederbuigend goed is, mij ten uwen nutte te willen gebruiken, zoowel als voor eenige anderen van zijne kinderen. „Wij hebben dezen schat in aardenvaten, opdat de uitnemendheid der kennisse, niet zij uit ons; maar uit God.” Het werk is des Heeren, en Hij werkt in- en door wien Hij wil. Iedere leeraar van God gezonden, heeft al het werk dat hij doen moet, voor zich afgeteekend, en niemand zal het uitvoeren, dan alleen dat werktuig dat God daartoe heeft aangewezen. Petrus moest

gaan tot Cornelius ; Paulus werd gezonden om de Macedoniërs te helpen ; en Philippus moest naar de Moren gaan ; en misschien heeft de Heere mij bestemd, om een weinig vuil voor u, uit den weg te ruimen, opdat gij met den hoeksteen beter moogt vereenigd worden, dan tot nog toe, met u het geval was.

Er zijn weinig van des Heeren uitverkoren kinderen, die bij hun eerste ontwaken, als zij onder wettische overtuigingen verkeerden, geen oorlog voeren, en de pijlen van hunne natuurlijke vijandschap en opstand niet verschiëten, op de leer van de eeuwige verkiezing Gods, want dat is een verschrikkelijk bolwerk tegen zelfgenoegzaamheid en menschelijke waardigheid. Zij is een koperen berg, Zach. 6: 1, waaraan de hoogmoedige natuur zich niet kan onderwerpen, die door de vrije wil niet beklommen kan worden, en die zelfs door onze kwaadaardigheid niet kan worden uit den weg geruimd. Zij stoot de arme stervelingen van al hunne gewaande grootheid af, maakt de vrije Wil tot schande, en maakt de hand van den hoogmoedigen werkmeester, onbekwaam om den Allerhoogsten de minste stip in het werk toe te brengen, daar het van alle eeuwigheid in het voornemen en den raad Gods, volbracht is, Hebr. 4: 3. Zij zegt ons ook, dat „de loop niet der snellen, de strijd niet der helden, de spijs niet der wijzen, de rijkdom niet der verstandigen en de gunst niet der grooten, is. Ja, het is daar zoo ver van daan, dat de lamme den roef roof, de zwakke sterk is, en dat hij die een dwaas wordt, wijs is. Dit alles is tegen het verstand, en voor hen die verloren gaan, dwaasheid. God zal de hoogmoedigen van alle menschelijke heerlijkheid ontdoen, door zijne verborgenheden voor de wijzen en verstandigen te verbergen, opdat zij die zichzelf wijs achten, dwaas mogen worden

en ijdel in hunne inbeeldingen, totdat hunne dwaze harten verduisterd worden. De algemeene verzoening, moet door deze belijders worden vastgehouden, omdat hun eigen geweten hun zegt, dat de prijs der verzoening nooit aan hen toegepast is, of anders moeten zij zichzelf van alle verlossing uitsluiten, daar zij er nooit iets van ondervonden hebben. Deze ware en eerlijke belijdenis van uitsluiting, zou eensklaps hunne belijdenis ledig maken, en hen tot een wereldling verlagen. Maar dat kunnen zij, die overgegeven zijn, om de eere der menschen te zoeken, niet dulden, want dat is er zoo ver van daan, dat zij liever den God des hemels lasteren, wanneer zij aan de huichelachtigheid hunner harten ontdekt worden, 'Boor hunne boosheid openlijk voor de vergadering ten toon gesteld te zien. Saul, wil voor het volk geëerd worden, al wordt hij, door God verworpen en al ziet hij een vreeselijk oordeel voor zichzelf in de toekomst, Dit bewijst dat noch de aanvallen der wrake Gods in deze wereld, noch de pijnen der hel in de toekomst, ooit de hoogmoedige natuur zullen verootmoedigen, getuige daarvan de hoogmoed en de hardnekkigheid der duivelen, die sedert langen tijd met de banden hunner zonden, en de verschrikkingen Gods zijn (die de eenige ondervinding der Arminianen zijn) getuchtigd geworden, en altijd dezelfde blijven, en zullen blijven.

Naar de voorschriften der wet te werken is de gewone bezigheid van ons allen, totdat de Heere in ons begint te werken, want van nature kennen wij geen anderen weg ten leven. De weg des geloofs is voor al wat leeft verborgen, en blijft ook bedekt voor alle vogelen des hemels, Job 28 : 2 1, totdat God dezelve ontdekt. Daarom keert zich ook, de ontwaakte ziel aanstonds tot het getuigenis en doet zijn best om de geboden te onderhouden. Dit is de eenige weg die

den mensch recht toeschijnt, Spr. 14:12, totdat hij beter onderwezen wordt. De wet ontdekt den mensch zijne zonden, en werkt hem door het goede, den dood. Als hij nu ijverig werkt, zal hij er vroeger of later achter komen, dat hij erg zwak is, de wet zal hem om zijne halve werken veroordeelen, en hem niet verder brengen. Velen, blijven daar staan, en komen niet verder, gaan bij vele predikanten in onze dagen, voor nederige zielen door, en worden voor begenadigde zielen: aangezien. Leeraars, die den Geest niet hebben, moeten met de letter werken, en zij die de verborgenheden niet verstaan, moeten met de voorschriften handelen. Daarop is het onvernederde hart gesteld, omdat het werk, in de oogen der blinden, den roem niet uitsluit, en dat doet het geloof wel. Die de buitenkant het mooist vernist heeft, zal zeker tot zijnen naaste zeggen, houdt u tot u zelve, want ik ben heiliger dan gij, want ieder, die een dubbel aantal doode werken doet, wordt naar zijne meening, vrij gesteld, en ziet met verachting op den tollenaar neder. Dit kan men gemakkelijk verstaan, omdat tot op dezen dag, het deksel op het hart van alle Mozes discipelen ligt; en daar zij verplicht zijn om altijd door het gordijn heen te kijken, schijnt hun de duisternis, licht, en het licht, duisternis, het kwade, goed, en het goede, kwaad toe. Jes. 5 : 20. Alles schijnt hun aan hunne zijde van het deksel, een PRIJS, te zijn, en alles wat aan de andere kant is, is voor hen een NIET. Petrus zegt dat zij van verre niet zien. Zij kunnen geen balk in hun eigen oogen zien, sperren hunne kaken wijd open en zwelgen-zelfs een *kemel door. Door dit deksel keken de Samaritanen heen, toen zij hun eigen oordeel voor waar hielden en Simon den tovenaars de groote kracht Gods noemden. De joodse Schriftgeleerden deden hetzelfde toen zij den

goddelijken Meester, Beëlzebul, en een kwaaddoener, en zichzelf en Mozes discipelen noemden. Dit was een afdoend bewijs, dat het deksel sterk op hen lag. Zij waren wijs en verstandig in hunne eigene oogen, maar hunne dwaze harten, waren verduisterd. Zij kenden den dag hunner bezoeking niet en wisten ook de teekenen der tijden niet te onderscheiden, alzoo waren de verborgenheden des koninkrijks, en de dingen die tot hunnen vrede dienden, voor hen verborgen. En dit is met zeer velen, die van de waarheid, **in** deze dagen belijdenis doen, het geval. Er wordt rust gezocht in eene nauwe plichtsbetrachting, in een welvoegelijk gedrag, in wettische, halve gehoorzaamheid en in oogendienst (dat alle doode werken zijn) en men vertrouwt in plaats van op de verdiensten van Christus, en de vernieuwende werkingen des Heiligen Geestes, alleen op zichzelf.

Maar, ach, mijnheer, de wilde olijftak moet wilde vruchten dragen, tenzij hij in de goede olijfboom ingeënt worde. Deze tak kan leven noch vrucht voortbrengen, totdat hij in den eeuwig gezegenden olijfboom, deelgenoot van zijne sappen en vetigheid, wordt. De ziel die van de wet verlost is, en met Christus is vereenigd ; die onder de heerschappij der genade zich bevindt en door den Heiligen Geest der belofte wordt bewerkt en gaande gemaakt, kan niet dor noch onvruchtbaar zijn. Door Gods getrouwheid wordt zijn loof groen gehouden en houdt hij niet op, vrucht te dragen.

Dat artikel des geloofs, genaamd, de NEDERDALING TER HELLE van onzen Heere, heeft noch steun noch grond in het boek Gods. De menschelijke natuur, in vereeniging met de godheid stervende, moet aan elke oneindige eisch, beide van de wet en van de gerechtigheid, kunnen voldoen. De menschelijke natuur, van eeuwigheid (in het voornemen Gods) toe-

bereid, en tot eeuwige heerlijkheid bestemd, en hare vereeniging tot in Christus dood, met zijne eeuwige godheid, moet voldoende zijn, om de uitverkoren van de eeuwige verdoemenis te verlossen. En dat is ook gebeurd. Door zijn bloed, zijn wij van alle eischen der wrekende gerechtigheid, gerechtvaardigd, en door hetzelfde zijn wij ook beide van den toorn en de eeuwige dood, vrijgekocht. De fabelachtige gevangenis, genaamd het VAGEVUUR, steunt op de nederdaling in de hel van onzen Heere, welke fabel wonderlijk op de zielen van duizenden gewerkt heeft, wier oogen door den god dezer wereld verblind zijn en voor wie het licht des evangelies, verborgen wordt gehouden. Zijne HEILIGHEID, de paus, heeft dit vagevuur van een sleutel voorzien. Die vogelverschrikker, heeft menig gierigaard zijne kast doen openen als het op sterven aankwam. Hij houdt het talloos aantal van mishandelaars, steeds aan den gang, om de onveranderlijke besluiten Gods te veranderen - Zijnen onveranderlijken raad, in te trekken - de onbewegelijke en groote kloof, weg te doen - en de onveranderlijke staat der dooden, om te keeren. Dit ijdele werk, is echter niet ijdel geweest, want hoopen geld zijn gegeven en aangenomen om eene toelating uit of een doorgang DOOR het VAGEVUUR te verkrijgen, hetgeen geen kleine winst aan dergelijke toouenaars heeft opgebracht.

Door HEIL of SCHEOL, wordt in de heilige Schrift, dikwijls het graf verstaan, zooals in Gen. 37: 35 en 42 :38, even als in de meeste plaatsen, waar het eenvoudig en op zichzelf staande wordt uitgedrukt ; maar waar er de plaats en den staat der verdoemden door aangeduid wordt, wordt er dikwijls een woord bijgevoegd, om het goed te kunnen onderscheiden. Zoo leest men, bijvoorbeeld : „Hare genooden zijn in de DIEPTE, der helle,” Spr. 9 :18. „De hel en het

VERDERF, zijn voor de oogen des Heeren." Spreuk. 15 · 11 „Mijn toorn zal branden tot in de ONDERSTE hel;” „zij is DIEPER dan de hel”, wat zoudt gij dan weten? Job **11 : 8.** „De hel is naakt voor Hem, en het VERDERF is niet voor Hem verborgen.” „Hel, waar is uwe overwinning ?” „Zal straf baar zijn door het HELSCHE VUUR.” Matth. 5:22. „Lichaam en ziel VERDERVEN in de hel,” Luk. 12 : 5. „Hoe zult gij de helsche VERDOEMENIS ontvlieden ?” Matth. 23 : 33. In al deze gedeel ten der Schrift, wordt de plaats der verdoemden duidelijk beschreven, maar waar het woord, HEL, op Christus wordt toegepast, wordt het GRAF en niet de bodemlooze put, bedoeld, zooals uit Ps. 16 : 10 en Hand. 2 : 27, blijkt. „Gij zult mijne ziel in de helle niet verlaten” enz. kan daarop tegengeworpen worden, want daar wordt van de ZIEL en niet van het LICHAAM, gesproken. Maar daarop antwoord ik, dat door het woord ZIEL, dikwijls de geheele menschelijke natuur, bedoeld wordt. Als er gezegd wordt dat „Hij zijne ziele tot een schuldoffer zal stellen,” dat Hij „om den arbeid zijner ziele, zaad zal zien,” en „dat Hij zijne ziele uitgestort heeft in den dood,” Jes. 43 : 10, 11 en 12, hebben deze uitdrukkingen betrekking op zijne geheele menschheid, want het lichaam, moet, noch kan van de offerande gescheiden of uitgesloten worden, en dat lichaam wordt „een onbevlekt Lam,” genoemd en door het bloed van dat Lam, wordt er gezegd, is de gemeente verlost en gekocht. Wanneer er van Abraham gezegd wordt, dat hij al de ZIELEN die hij in Haran gewonnen had, Gen. **12 : 5**, met zich nam, worden er niet alleen ZIELEN, maar geheele PERSONEN, bedoeld. Soms wordt de ZIEL genoemd, als alleen het lichaam bedoeld wordt, zooals in Ps. **49 : 15.** „Maar God, zal mijne ziele van het geweld des grafs verlossen, want

Hij zal mij aannemen." En wederom, „Want uwe goedertierenheid is groot over mij, en Gij hebt mijne ziele uit het onderste des grafs, uitgerukt." Ps. 86 : 13. Hieruit blijkt nu duidelijk, dat wanneer er gezegd wordt, „Gij zult mijne ziel in de helle niet verlaten," dat er van de geheele menschelijke natuur in vereeniging met de godheid gesproken wordt, hetgeen door het laatste gedeelte van den tekst verklaard wordt, door te zeggen : „En uwen Heilige niet overgeven om verderving te zien." Als men nu tegenwerpt, dat de ziel v in Christus, alleen, zonder het lichaam, en niets anders bedoeld wordt, laat dan zulke tegenwerpers ons eens uitleggen, in welken zin het lichaam, in het afgetrokkene beschouwd, dat HEILIGE, kan genoemd worden, daar Adams lichaam, toen hij nog in onschuld leefde, een waar beeld van het lichaam in van Christus was. Alzoo zien wij dat het lichaam niet meer dan de helft, ja, het zwakste, laagste en minste gedeelte der menschheid is, dat zijnen oorsprong uit de aarde heeft ; maar de ziel, haren oorsprong uit God heeft. De aarde is de moeder van het lichaam, maar God is de Vader der geesten. Hieruit is het duidelijk, dat de ZIEL in die tekst, den geheelen Christus, insluit, hetgeen de uitdrukking, HEILIGE, genoeg te kennen geeft, welke HEILIGE, nooit in de hel was, noch in den staat des doods gelaten werd. Door Hem toch, is de dood te niet gedaan, en, Hij, die het geweld des doods had, namelijk de duivel, is door Hem overwonnen. Hij is de Heere, beide van leven en dood, en draagt er de sleutelen van, welke sleutelen niet uit de hel gehaald, maar door God den Vader, op Hem gelegd zijn. „Mij is gegeven alle macht, in hemel en op aarde. Ik heb de sleutelen der helle en des doods" – van de hel als Rechter van engelen en menschen, en des doods, als de opstanding en het leven. De verdoemde gees-

ten in de hel, en het stof in het graf, zullen zijne stemme hooren en uitgaan.

Gij doet mij ook weten, dat gij in tweederlei opzigt een vreemdeling zijt. Als gij een vreemdeling zijt uit een ver land, zoo veel te beter, dan hebt gij geen de minste kennis met iemand die u zoekt te misleiden; en zijt gij een vreemdeling in den besten zin, dan zijt gij van' boven geboren, een inboorling van het hemelsche Jeruzalem en een vreemdeling in een vreemd land. En indien gij deel hebt aan de genade (ten opzichte van God en Sion) zijt gij dan wel bekend, en (in dien zin) geen vreemdeling meer, maar „een medeburger der heiligen, en een huisgenoot Gods.”

Als het goede werk Gods in u begonnen is, houdt u dan dicht aan Hem, en zoek maar niet veel kennismaking. De formalist zal uwen ijver verslappen; de wettische zal u boeien en kluisteren; de dwaalzieke zal uw oordeel beroeren en overbluffen; de verwaande huichelaar zal u volharden, en u uzelf goddelooslijk doen verheffen; de afwijker zal u uw geluk benijden, en u onrechtvaardiglijk slaan, terwijl hij die veel gaven heeft, (en verstoken is van de genade) uwen hoogmoed zal voeden, en u op zal blazen.

In deze korte verhandeling, kunt gij, mijn waarde vriend, iets zien van de werkelijkheid, de waarheid en de uitwerkselen van de leer der verkiezing, die zoo zeer veracht wordt. Gij belijdt dat God u verlost heeft van dat farizeesche verstand, om te gelooven, dat de geloovige onder de wet is, als een regel des levens, en ook dat gij al dat vruchteloze speelgoed van den oogendienaar en den dienstknecht, aan een kant hebt gedaan. Daarom twijfel ik er niet aan of uwe ziel is nederiger, uwe conscientie teederder en uwe vruchtbaarheid tot eere van Gods genade, door het ongeveinsd geloof veel grooter dan

ooit te voren. Gij zijt ook overtuigd, van de dwaling dat de Heere in de hel zou zijn afgedaald, en zijt verlicht geworden om te zien, beide in het Oude en Nieuwe Testament, dat de Heere in het vleesch gekomen is, en dat gij daarin uzelfven moogt verblijden. Gij ziet ook hier ter zelfder tijd een man, die jaren lang onder dezelfde bediening gezeten heeft, en geen vreemdeling gelijk gij, maar een Engelschman is, en die tot nog toe al het bedrog vast houdt, waarvan Gods genade u heeft vrij gemaakt. Zoo leidt ons de Geest in alle waarheid, terwijl de andere een gebit in zijne kaken heeft, om hem te doen dwalen. De eerste zijn de laatsten en de laatsten zijn de eerste. Hij plaatst zich op den hoogsten zetel en neemt toch de laagste plaats in, terwijl de nederige en leerzame ziel geboden wordt in tegenwoordigheid van den vorst, hooger op te gaan. De talenten worden den genadelooze ontnomen, en gegeven aan hen, die genade bezitten, en die overvloediger hebben; terwijl de ledige belijder, van hetgeen dat hij had, beroofd wordt, en naakt loopt, in zoo verre dat de eenvoudige, die hem vroeger bewonderde, zijne schande ziet. Terwijl de eene op den rots bouwt en beide den grondlegger en het fundament zegent, maakt de andere die „tot een steen des aanstoots en een rots der ergernis.” De bloeiende belijder of groene boom, droogt op, en de dorre boom wordt bloeiënde gemaakt. De eene draagt trossen, waarin een zegen is, een ander brengt druiven voort, met gal en alsem, en dat beide onder het schijnsel derzelfde zon.

Maar zoo is het, en zoo zal het zijn tot den oogst. Judas moest ontdekt en uitgedreven worden, opdat Matthias hem mocht opvolgen. Vasthi moest worden afgezet, opdat Esther, (die beter was dan zij) zou verhoogd worden. Haman, werd op eigen kos-

ten gehangen, opdat Mordechai van de poort naar de schatkamer, en van den zak tot het koninklijk kleed, zou geleid worden. Mr. Loud, wordt in de sterkte des Satans gehouden, terwijl Fixsen die in de gevangenis zat, er uit moet komen om zichzelf te vertoonen. Zoo moet het gaan met hen, „tot wier eere de Koning een welbehagen heeft.” Ik dank God voor iedere huichelaar die openbaar gemaakt wordt, en ik dank Hem voor iedere ziel in welker conscientie Hij mij openbaar maakt. Een leeraar wordt zoowel gezonden om uit te roeiën als om te planten ; om neder te werpen, zoowel als op te bouwen. En daar God mij gebruikt om het snoode van het kostelijke te scheiden en het koorn van het kaf te zuiveren, zal ik, als Gods mond, zijn. „Wie is tot deze dingen bekwaam?” „Onze bekwaamheid is uit God.” En waar zullen wij deze zaken opgelost krijgen? Niet, in de vrije wil. Mr. Loud, wil groot zijn, en gij klein; hij wijs en gij dwaas, opdat gij wijs moogt worden ; hij, zoekt de eere van menschen, gij, de eere Gods; hij wenscht te verstrooiën en te verdeelen en gij, te samen te vereenigen en te vergaderen ; hij haat het licht en schuwt het, en gij komt tot hetzelfde; hij lastert mij omdat ik de waarheid spreek, terwijl de waarheid u vrij maakt ; hij is en wil teleurgesteld worden, en gij wilt vinden en vindt wat gij nooit verwacht had. Zoo is het dan, „niet desgenen die wil, noch desgenen die loopt, maar Godes, die barmhartig is, dien Hij wil barmhartig zijn en die verhardt, dien Hij verharden wil.” Hier zijn wij verplicht alle dingen op hun rechte grondslag te plaatsen. Schrijf ze toe aan, vestig ze op en laat ze over aan de absolute, soevereine, en onnaspeurlijke wille Gods, die met het Zijne doet, wat Hij wil. Te gelooven in, nederig te erkennen, en zich te onderwerpen aan de souve-

reine en goede wille Gods in Christus Jezus, is de hoogste daad van de gehoorzaamheid eens heiligen. Maar hij, die er tegen spreekt, tegen twist en de geopenbaarde wille Gods wederstaat, en daartegen goddelooslijk redekavelt, doet het werk van een duivel en van een opstandeling. Maar God heeft ons gewillig gemaakt op den dag Zijner heirkraft, en Christus „heeft gaven genomen, om uit te deelen aan de wederhoorigen, opdat de Heere God eeuwig onder hen wonen mocht.”

De Heere Jezus Christus, zij uw profeet, uw priester, uw koning en uw eenige bestuurder; dan zult gij gezegend zijn en het zal u wel gaan.

Genade en vrede zij met U.

Voor eeuwig, de uwe,

W. Huntington.

E I N D E.